

Transport.... 3,640 Rb.

c. følgende Understøttelser til Enker efter Veiofynsmænd, nemlig:

til Enken efter Veiconducteur Præstrud	80 Rb.
- - - Veiofynsmænd Tronier	80 —
- - - — Darum	80 —
- - - — Exone	80 —
- - - — Kvist	80 —
- - - — Lund	50 —
- - - — Østrup	32 —
- - - — Tidemann	80 —
- - - — Ved	50 —
- - - — Suel	80 —
- - - — Michelsen	50 —
- - - — Kruse	60 —
- - - — Jensen	50 —
- - - Veipiqueur Clausen	80 —

932 —

d. Understøttelser til afdøde Veiofynsmænd Schusters 2 Døttre indtil deres fyldte 18de Aar, 20 Rb. til hver

40 —

e. Extraordinaire Understøttelser til affledigede Veibetjente og Enker efter saadanne

200 —

4,812 Rb.

ad a. Ved Lov af 21de Juni 1867 om Foranstaltninger i Anledning af Hovedlandveienes Henlæggelse under Amtsraadenes Bestyrelse § 7 stillede der et Beløb af 4,000 Rb. til Indenrigsministeriets Disposition, til deraf i Finantsaaret 1868—69 at udrede Understøttelser til de den 1ste April 1868 affledigede Veiofynsmænd og Veimænd, forsaavidt de ikke forbleve i Amternes Tjeneste, samt til Opfynsmænds Enker og det til Veitjenersten ansatte Contoirpersonale, medens det bestemtes, at den Understøttelse, der for senere Aar maatte blive tilstaaet saadanne Personer, skulde fastsættes ved de aarlige Finantslove, særlig for hver Enkeltts Vedkommende. I Henhold hertil tillagdes der ved Finantsloven for 1869—70 de hernaævnte Veiofynsmænd og Contoirbetjente, der ikke havde fundet Ansættelse i Amtsraadenes Tjeneste, de for hver især anførte Understøttelser, og da de Paagjældende, som det fremgaaer af de hosfølgende Bevisligheder, heller ikke senere have opnaaet nogen Ansættelse i Statens eller Communens Tjeneste, der giver dem en Indtægt, som omtrent svarer til den, de tidligere have oppebaaret, hvilket man har forudsat maatte være en Betingelse for, at de vedblivende kunde erholde Understøttelse af Statskassen, foreslaaes en saadan dem tillagt ogsaa for næste Finantsaar.

Som i Anmærkningerne til Finantslovsforslaget for 1869—70 S. 77 bemærket, har man ved Understøttelsernes fastsættelse fulgt de i Lov af 11te Marts 1851 § 9, jfr. Lov af 18de December s. A., udtalte Principer, og i Henhold hertil skjelnet mellem, om de Paagjældende have været ansatte i Veitjenersten i 10 Aar eller kortere Tid. For de Førstnævntes Vedkommende ere Understøttelserne da fastsatte til 100 Rb. à 200 Rb. i Forhold til hver Enkeltts Tjenestetid m. v., og det er Meningen, at disse Understøttelser skulde være livsvarige, forsaavidt de Paagjældende ikke opnaae en Ansættelse som forommeldt.

For de Sidstnævntes Vedkommende ere derimod Understøttelserne fastsatte til Halvdelen af den faste Løn, som de Paagjældende have oppebaaret det sidste Aar før Affledigelsen, men det er da ogsaa Forudsætningen, at disse Personer, selv om de ikke opnaae nogen ny Ansættelse i Statens eller Communernes Tjeneste, kun skulde beholde de dem tillagte Understøttelser i lige saamange Aar efter deres Affledigelse, som de have været ansatte i Veibæsenets Tjeneste. De